

ГЛАВНЫЙ ИТОГ ВИЗИТА

Состоявшиеся в Дели переговоры и встречи М. С. Горбачева с премьер-министром Р. Ганди, президентом Зайл Сингхом, с другими государственными, политическими и общественными деятелями Индии, речи и выступления, подписанные советско-индийские документы — все это стало еще одним наглядным подтверждением того, что наши отношения неизменно развиваются по восходящей линии, характеризуются взаимным уважением, теплотой и доверием между народами и руководителями двух стран.

Можно было вновь убедиться, что эти отношения, скрепленные Договором о дружбе 1971 года, по праву считаются образцом мирного сосуществования государств с различными социальными системами. В результате визита М. С. Горбачева наши двусторонние отношения во всех сферах поднялись на более высокую степень, советско-индийская дружба наполнилась еще более богатым содержанием.

Примечательная деталь: недавно на нашей родине проведен опрос общественного мнения о том, кто является лучшим другом Индии. И 93 проц. опрошенных ответили — Советский Союз.

Обращение двух руководителей ко всему миру, которое отражает чаяния одной пятой части населения

планеты, ставит целью начать новую историческую эпоху свободного от ядерного оружия и ненасильственности мира. Делийская декларация — документ исторического масштаба. Ее международное значение со временем будет все более и более возрастать. Она вносит крупный вклад в мировой позитивный прогресс, для которого будут характерны сотрудничество и мир.

Главный итог состоявшегося визита — нарастание потенциала дружбы и сотрудничества между СССР и Индией.

Нас, студентов из Индии, глубоко радуют подписанные соглашения, мы их горячо приветствуем. Поддержку нашу получила договоренность о проведении в наших странах фестивалей советской и индийской культуры, посвященных двум знаменательным датам — 70-летию Великого Октября и 40-летию независимой Индии. Мы уверены, что эти фестивали на много расширят культурные связи, помогут обменяться классическим наследием, узнать больше о народном творчестве друг друга, а значит, еще более сблизят, что очень важно и в общем плане развития наших отношений.

АШОК ШАРМА, ЯДУ НАНДАН, ВАСАНТ НАГАБУШАНАМ, АРЧАН КУМАРИ и другие студенты ФВТ.

КОМСОМОЛЬСЬКЕ ЖИТТЯ

УРОКИ ТРУДОВОГО СЕМЕСТРУ

ДІЯЛЬНІСТЬ студентських будівельних загонів — одна із конкретних справ комсомольської організації інституту. Вже позаду трудовий семестр нинішнього року, давно підбито його підсумки, визначено переможців. Зараз розпочалася підготовка до наступного трудового літа, у якому, за попередніми намітками, візьмуть участь 750 юнаків та дівчат. Отож корисно, мабуть, згадати деякі уроки літа минулого. Згада-ти з тим, щоб у майбутньому не повторити негативного.

Отож нинішнього року 608 студентів, викладачів та співробітників інституту у складі будзагонів працювали на об'єктах Вінницької, Київської, Тюменської та Кустанайської областей. Виконано будівельних робіт на суму 2 млн. 213 тис. крб., тобто 109 процентів планового завдання. На рахунок № 904 — у фонд ліквідації аварії в Чорнобилі перераховано 14 тис. крб. заробітної плати почесних бійців загонів — героїв воєн. Крім того, в дні ударної праці зароблено і перераховано понад 21 тис. крб. у фонди спорудження меморіалу Перемоги на Поклонній горі, будівництва і благоустрою міста Гагаріна, а також допомоги спількам молоді країн, що розвиваються.

Така загальна картина. Як бачимо, внесок наш досить солідний.

Проте семестр 1986 року виявив і ряд серйозних недоліків у роботі комітетів ЛКСМУ інституту і факультетів, штабу СБЗ. Насамперед це проявилось при формуванні загонів. Цю важливу справу факультетські комітети фактично пустили на самоплив. Доходило до того, що підбором кадрів і складом СБЗ дово-

дилось займатися деканам. Так сталося, наприклад, із загonom «Алгоритм» (факультет автоматики і мікроелектроніки, комсорг М. Компанець).

Жодного разу не поцікавилися, як відвідують школу командного складу рекомендовані ними командири та комісари, колишні секретарі комітетів комсомолу С. Севастьянов (машинобудівний факультет) Н. Горюк (радіотехнічний факультет), О. Рогова (факультет обчислювальної техніки).

Багато було проблем із підбором кадрів командирів та комісарів. Про безпринципність у цьому питанні комітету ЛКСМУ факультету автоматики і мікроелектроніки говорить хоча б факт звільнення від обов'язків командира «Алгоритму» О. Лук'янова.

Недостатньою виявилася організація праці в загонах «Айвенго» (командир М. Бовненко, комісар П. Базяка), «Сатурн» (О. Бойко, О. Павловський). Ось факт: при загальному виконанні планів на сто один процент протягом трьох днів ударної праці в заганах було виконано відповідно 58 і 43 проц. планових завдань. Незадовільно попрацювали в ці дні і загони «Ікар», «Зодчий», «Прометей», «Кварц».

Вимогам статуту СБЗ не відповідала робота командирів Г. Твердохліба, О. Павлишина, Ю. Журавльова.

У жовтні на засіданні комітету комсомолу ми детально обговорили всі питання і проблеми минулого трудового семестру. Тепер наше спільне завдання — щоб розмови і рішення не залишилися на папері.

К. ЗАПАЙЩИКОВ, заступник секретаря комітету комсомолу інституту.

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 41 (240)

Виходить раз на тиждень

П'ЯТНИЦЯ, 12 грудня 1986 року.

Ціна 1 коп.

НАШІ СУЧАСНИКИ

Юрій Шевчук, якого ви бачите на знімку, вчиться на інженерно-будівельному факультеті. Знають його тут не лише як старанного студента, котрий по-серйозному готується до майбутньої інженерної праці.

Юрій проявив себе і хоробрим профспілковим активістом, ініціатором багатьох цікавих і корисних студентських справ. За це і довіряють йому товариші обрати його заступником голови профбюро факультету.

ОБНОВИ РОКУ

Наближається до кінця 1986 рік. Тож принагідно згадати добрим словом те, чого ми досягли, над чим працювали. Варто відзначити певні позитивні зрушення у поліпшенні якості підготовки спеціалістів, удосконаленні кадрового складу викладачів. Протягом року докладалося сил до

впровадження інтеграції «вуз — наука — виробництво», нових взаємовідносин «вуз — підприємство», які передбачають цільову підготовку і перепідготовку кадрів на договірних засадах, в'язаннях при частковому поповненні витрат за рахунок підприємств. Заключені договори з виробничими об'єднаннями «Термінал», «Вінницькоенерго», «Жовтень», заводом радіотехнічної апаратури.

За рік, що минає, інститут одержав нову сучасну обчислювальну техніку. Освоєно головний учбовий корпус, вводиться в експлуатацію учбово-лабораторний корпус інженерно-будівельного факультету, заселено сімейний гуртожиток.

(Див. 2-гу стор.)

РЕЗОНАНС

«Належної оцінки не дано»

Під таким заголовком у № 35 нашої газети було надруковано статтю, в якій, зокрема, йшлося про те, що на звітних зборах парторганізації факультету автоматики і мікроелектроніки не знайшли предметного і відвертого обговорення питання перебудови мислення і психології людей, поліпшення стилю і методу роботи у світлі рішень XXVII з'їзду КПРС.

Як повідомив редакцію секретар партбюро факультету П. А. МОЛЧАНОВ, виступ газети розглянуто на засіданні партійного бюро. Визнано, що у звітній доповіді не було зроблено повного аналізу перебудови діяльності партійної організації. І доповідь, і виступи комуністів були малокритичними. Зауваження, висловлені в газетній статті, визнані правильними і враховані при виробленні планів перебудови діяльності партбюро.

НА ЗВІТНИХ зборах комуністів інституту було піддано критиці енергетичний факультет. Підкреслювалось, що тут різко впали показники учбової роботи і що це певною мірою несподіванка, адже раніше енергетичний факультет був лідером якісного навчання, служив прикладом для інших.

КРИТИКУВАЛОСЯ НА ПАРТЗБОРАХ. ЯКА РЕАКЦІЯ?

ЕНЕРГЕТИЧНИЙ ПОЛІПШУЄ ЯКІСТЬ

Що сталося, чому раптом такий спад?

Редакція газети попросила відповісти на це запитання декана факультету Д. Б. Налбандяна.

— Власне, ніякого «раптом» і не було, — сказав Давид Бегларович. — Велике значення у загальному балансі абсолютної успішності і якості навчання мала інженерно-педагогічна спеціальність 0315. Сюди завжди був особливо «цільний» конкурс абітурієнтів, сюди прагнули потрапити кращі, серед кого сіренька трійка взагалі не вважалася оцінкою. Якість навчання тут складала, як правило, вісімдесят процентів. Це, природно, відбивалося і на загальному показнику факультету. Скажімо, за підсумками літньої сесії 1982 р. якісний показник становив 48,1 проц., 1983 р. — уже 53,2, 1984-го — 57,2, 1985-го — 57,5, а 1986 р. — лиш 47,8 проц.

Остання цифра стривожила всіх. Це стало предметом критики на інститутських партзборах, з цього почалися і, як не прикро, не скоро іще скінчатися немало неприємностей для нашого факультету.

Уся справа в тому, що такого спаду треба було неодмінно чекати. Спеціальність 0315 зарита, поступово йдуть з інституту студенти, які нею оволодівали, — залишився останній курс і питома вага його в загальнофакультетському балансі вже незначна.

Це перша причина зниження якісних показників навчання. А друга полягає в тому, що багато сильних студентів пішли на службу в армію. Якщо дивитись правді у вічі, не бояться її, то ми якоюсь мірою вийшли на той природний оптимальний рівень показників, якого і варт було очікувати. Інша справа у тому, чи задовольняє він нас?

Не задовольняє, звичайно. І ми будемо рішуче боротися за його поліпшення. Власне, вже почали цю боротьбу.

З 9 по 15 грудня на

всіх п'яти курсах проводяться загальні збори, де я виступаю з доповіддю про основні завдання комсомольської організації по перебудові учбово-виховної роботи у процесі підготовки до зимової сесії і в ході самої сесії. Втім, це навіть не доповідь, а відверта аналітична розмова по всіх параметрах

навчального процесу у нас. Ці завдання, котрі ставить перед нами партія, щоб, як говорив М. С. Горбачов, кожен на своєму місці прибавив дисципліни, відповідальності, творчості, продуктивності. Вважаю, що у цій справі нам дуже допоможе наказ Міністра вищої освіти, яким відмінюється практика умовних переведень студентів на наступний курс. Якщо раніше студент міг бути переведений з трьома незадовільними оцінками і встановлюються конкретні, жорсткі терміни їх ліквідації. А якщо ці терміни не дотримані, то настає відчислення. Дуже ефективний засіб у відношенні до «хвостистів»!

Після загальних курсових зборів у кожному академічному групі підуть завдувачі кафедр, професори, провідні викладачі і вестимуть діалог з кожним студентом про його особистий внесок у поліпшення успішності. Чи дадуть такі діалоги позитивний результат?

Дуже надіємось. У ході цих розмов будемо готувати студентів також до переходу на повне самоврядування, визначати, а, вірніше, шукати спільними зусиллями кращі варіанти цієї роботи в групах та гуртожитках. Визначимо і склад комсомольського штабу сесії, котрий триматиме руку на пульсі і негайно вживатиме заходів щодо відстаючих. Іншими словами, все робиться для того, щоб посилити індивідуальну роботу і дійти до розуму та серця кожного. Це, вважаємо, найбільш важливий, а, може, і єдиний шлях, котрий допоможе нам рішуче поліпшити якісні показники навчання і гідно відповісти на справедливую критику партійних зборів інституту.

Розповідь записав В. ІВЧЕНКО.

Недавно в Москве проходила всеоюзная научная конференция иностранных учащихся в СССР «XXVII съезд КПСС о создании всеобъемлющей системы международной безопасности и борьбе народов за мир». В ней участвовали более 300 студентов из разных вузов СССР, в том числе и двое из Винницы.

От имени иностранных учащихся, от всего студенчества и молодежи Винницы мы передали горячий привет участникам конференции, цель которой — найти общий язык, язык дружбы, чтобы еще более интенсивно продолжалась борьба народов за сохранение мира на Земле и формирование нового мышления в ядерную эпоху. Конференция достигла своей цели. Многие студенты выступали по разным актуальным проблемам современности.

Нужно отметить, что конференция была орга-

низована очень хорошо. Я рад, что побывал в Москве, что принимал участие в таком интересном и полезном мероприятии...

**ВАСАМ НАГАБУШАНАМ,
УЧАСТНИК ВСЕСОЮЗНОЙ НАУЧНОЙ
КОНФЕРЕНЦИИ ИНОСТРАННЫХ
УЧАЩИХСЯ В СССР:**

— СПАСИБО РОДИНЕ ЛЕНИНА!

На пленарном заседании было сделано такое заявление участников конференции:

«Мы, граждане зарубежных стран, обучающиеся в Советском Союзе, собрались в городе Москве на научную конференцию, чтобы обменяться мнениями по основной проблеме современ-

ности — борьбе народов за мир и международную безопасность.

Анализ сложившейся в мире обстановки подтверждает вывод о том,

что нет и не может быть альтернативы прекращению гонки вооружений, предотвращению угрозы жизни нашей планеты. Осознавая безотлагательную необходимость принятия решительных мер, мы заявляем свою твердую поддержку предложению Советского Союза о создании всеобъем-

лющей системы международной безопасности, выдвинутому на XXVII съезде КПСС, позиции СССР на встрече на высшем уровне в Рейкьяви-

ке.

Мы, посланцы различных континентов, стран и народов, люди разных мировоззрений, как живые свидетели, подтверждаем миролюбивый курс Советского государства, искренность стремлений народов СССР жить в мире и дружбе. За годы учебы в Совет-

ском Союзе мы имели возможность широкого общения с советскими людьми и видим, что они единодушно поддерживают мирную политику КПСС и Советского правительства.

Мы постоянно убеждаемся в том, что ни один человек в СССР не заинтересован в войнах, агрессиях, гонке вооружений, наращивании ядерных арсеналов. Рассматривая себя, как неотъемлемую часть международного молодежного движения, мы, иностранные студенты, обучающиеся в СССР, твердо заявляем о своей неизменной поддержке дела борьбы за мир на Земле, за счастье людей.

Вместе с тем жизнь показывает, что истинный сторонник конфронтации и международной напряженности — мировой империализм во главе с США. Мы высоко оцениваем советский мораторий на ядерные взрывы и призываем Соединенные Штаты присоединиться к нему.

Мы выражаем благодарность стране великого Ленина за бескорыстно предоставленную возможность учиться

От редакции: в ближайших номерах газеты мы опубликуем статью **Васама Нагабушанама «Экология и мир»**, подготовленную им к всеоюзной научной конференции.

Саманта с нами навсегда.

За прочный мир мы все в ответе. Пусть лихолетье на планете Не повторится никогда!

Б. ЗЕМЛЯКОВ,
доцент кафедры теоретической механики.

САМАНТА СМИТ

Саманта Смит — дитя Земли... Мы помним все, как это было. Ты словно клятву повторила, Чтоб мир мы свято берегли. Из детства солнечной мечты

Пришла к советскому народу, Чтобы понять его природу И утверждение правоты. Сумела подвиг совершить. Моря и горы — не помеха,

Чтобы всем людям для успеха По-настоящему дружить. Вопрос стоял немало лет: Кто хочет, кто не хочет мира? Тебе всего двенадцать было, Но ты сама нашла ответ.

ОБНОВИ РОКУ

Відкритий на початку нинішнього навчального року учбово-побутовий корпус кафедри фізичного виховання стає справжнім центром пропаганди фізкультури, спорту і оздоровлювальних

засобів. До послуг студентів і викладачів тут, серед іншого, — методичний кабінет, бібліотека наукової та навчально-методичної літератури.

Фото Р. Кутькова.

НАРКОМАНІВ

ЛІКУЮТЬ?

На таке запитання кореспондента «Літературної газети» міністр охорони здоров'я Російської Федерації А. І. Потопов відповів: «Лікування можливе, але особливо надіятися не можна. Якщо говорити відверто, ми медичну науку від цієї хвороби непомітно відвели. Ми не знаємо біологічних механізмів, які ставлять організм у залежність від наркотиків. Але все ж лікуємо. В першу чергу знімаємо абстинентні розлади, тобто похмільний потяг. Вдається це досить добре і швидко при умові ізоляції наркомана. Сама ізоляція — це вже, по-суті, лікування. Вона вириває

наркомана із згубного середовища. І іншого способу врятувати його нема. Лікування повинне бути неодмінно стаціонарним. І тривалим, не менше 60 днів. На практиці ці вимоги не виконуються. Лікують наркоманів у середньому 7—8 днів. Але що можна встигнути за цей час? Тільки на хороше, ретельне обслідування потрібно 6—7 днів. Звичайно, якщо ми будемо постійно порушувати терміни стаціонарного лікування і якщо не розробимо комплексної, комбінованої терапії, то навряд чи зможемо справитися з наркоманією.

КОЛИ ЗАКІНЧИЛИСЯ ЗАНЯТТЯ

Запрошення в кіно

Любителів гумористичного жанру запрошуємо в кінотеатр «Мир», де в цію п'ятницю, суботу і неділю демонструватиметься нова комедія українських кінематографістів «Рік теляти». Поставив її режисер Володимир Попков, відомий глядачеві по стрічках «Карусель», «Така гра», «Ніжність до ревучого звіра» та ін. У фільмі знявся цікавий акторський ансамбль: Ірина Муравйова, Володимир Меньшов, Катерина Васильєва, Валентин Гафт, Лев Дуров, Євген Весник.

неумо подивитись картину «Мосфильму» «Співучасть у вбивстві», поставлену за однойменним романом Джулі Уотена. Створили її режисери Валерій Усков та Володимир Краснопольський, фільми яких широко відомі глядачеві. У цій стрічці зняті популярні актори Ролан Биков, Олег Басілашвілі, Георгій Юматов, Валерій Гатаєв.

В. АКАЛЬМАЗ,
заст. директора кінотеатру «Мир».

А 15—17 грудня пропо-

А вони ж для археологів — справжні скарбниці знань. Тому всі збережені фрагменти старанно фотографуються, а потім реконструюються. У цьому відношенні не так давно особливо пощастило археологам британським: 1982 року неподалік Портсмута вони знайшли чудово збережене дерев'яне судно, яке затонуло у 1545 р. Половина його корпусу протягом століть спочивала, безпечно прикрита товстим шаром піску. Всю конструкцію (а вона нагадувала собою мокрий картон) з величезною обережністю було видобуто з дна і влаштовано у спеціальному приміщенні, де її регулярно оприскують водяним «туманом», що має зберегти старовинну пам'ятку від розпаду під впливом повітря. Корабель зрештою витримав чотири роки, після чого у воду поступово надаватимуть усе більшіх кількостях консерваційну речовину. Коли, нарешті, процедуру буде завершено (а це станеться 2001 року), судно з'явиться у музеї «на власних ногах».

Незважаючи на досить масові підводні дослідження, на дні океанів і морів усе ще спочивають тисячі невідшуканих кораблів. Не один із них високо оцінюється як археологами, так і шукачами скарбів. Ось уже чотири роки тривають розшуки двох каравел Колумба, котрі 1503 року затонули поблизу Ямайки. Докладного вивчення чекає корпус британського фрегата «Пандора», який загинув у 1791 р. на схід від мису Йорк в Австралії. Його знайдено дев'ять років тому, затонуло судно багато цінних предметів, але на тому призначені для експедиції кошти були вичерпані.

Згаданий уже в нашій розповіді Баррі Кліффорд, натомість, збирається незабаром у нові пошуки, на цей раз англійського військового судна, яке, везучи жалування для армії, затонуло 1780 року у водах Іст-Рівер, неподалік Манхаттана. Золото, що його мав доставити фрегат, як гадають, варте нині 500 млн. доларів. Об'єктом приватних скарбшукачів може стати і сам «Титанік», з «оживлення» якого починалася ця розповідь. Як повідомлялося зарубіжною пресою, «нафтовий король» Джек Грім, котрий упродовж трьох років власними зусиллями розшукував залишки «Титаніка», заявив, що тепер, коли їх нарешті, знайдено, він намірється наступного літа заходитися видобувати сусеніри з корабля-нещасливця. «Король» запевняє, що знайдених предметів не продаватиме, а влаштує їх виставку «для вшанування пам'яті про трагічні події тієї ночі».

А от Роберт Вельярд, який очолював наукову експедицію до «Титаніка», у свою чергу, звернувся до шукачів скарбів із закликом залишити історичне судно у спокої. Сам він вибрав інший спосіб вшанування морської катастрофи століття: під час однієї з чергових подорожей углиб Тихого океану на борту «Елвіна» Вельярд прикріпив до «Титаніка» меморіальну дошку. Напис, зроблений на ній від імені товариства дослідників історії «Титаніка», звучить так: «На пам'ять про тих, хто загинув разом із «Титаніком» у ніч з 14 на 15 квітня 1912 р.»

...Лежать скарби на океанському дні. Для окремих людей вони — предмет збагачення, колекціонерського престижу. Для людства, для науки — пам'ять про наше минуле, слід, залишений предками у неспокойній історії планети Земля.

П. ВАНДИН.

У «12-й колонці» наступного номера — «Новою свисту».

Редактор А. ЗАБЛОЦЬКИЙ.

ПРОФСПІЛКОВЕ ЖИТТЯ

ДЛЯ НАШОГО ЗДОРОВ'Я

На звітно-виборній профспілковій конференції викладачів і співробітників відзначали окремі наші здобутки в організації оздоровлювальної роботи. Так, у 1985 р. за путівками оздоровлено понад 460 чол., що значно більше, ніж у році 1984-му. Така тенденція зберігається і зараз. Хоча треба критично відзначити, що в цехових профорганізаціях путівки використовуються нерівномірно, і це прямо залежить від активності і відповідальності їх оздоровлювальних комісій.

Колектив інституту став переможцем всеоюзної заочної спартакіади серед викладачів і співробітників «Здоров'я». Дещо знизилася втрата робочого часу внаслідок захворювань. Та разом із тим рівень захворювань усе ще високий. Від втрати робочого часу від цього тільки за дев'ять мі-

сяців нинішнього року склали понад одинадцять тисяч людиноднів.

Найбільше захворювань зареєстровано в колективах кафедр АСУ (817 людиноднів на сто працюючих), іноземних мов (872), відділу технічних засобів навчання (900), обчислювального центру (745). На жаль, «ванесок» у ці цифри роблять і любителі відпочити за рахунок держави, які різними шляхами «дистають» лікарняні листки. І треба зазначити, що страждальці, профорги, керівники на місцях проходять мимо таких фактів, не дають їм належної оцінки. А маємо ж у даному випадку справу ні з чим іншим, як з нетрудовими доходами, прихованими прогулами.

Оздоровлювальна робота вимагає поліпшення. Кожному члену колективу треба допомогти оцінити стан його здоров'я, дати чіткі

рекомендації щодо його поліпшення. Можна сказати, що нам це зараз під силу. Комісія профкому по оздоровлювальній роботі опрацювала комплексну програму «Оздоровлення колективів» на базі створеного вченими інституту діагностичного комплексу. Перша частина завдання, отож, вирішена. Гадаємо, що інститут знайде засоби, щоб придбати необхідне обладнання і запровадити комплексну систему уже наступного року.

Потребує значного поліпшення використання спортивно-оздоровлювальної бази інституту. І організаторам такої роботи повинні стати комісія по фізичному вихованню, спортклуб, кафедра фізвиховання, спортивні організатори на місцях.

В. КОВАЛЬЧУК,
заступник голови профкому по оргмасовій роботі.